

san továbbáll percek alatt mindjobban meggyőződom arról, hogy a negyvennyolcas idők emlékeit idéző cím: »Szépészeti Bizottmány«, ez esetben érdem szerint ítéltetett oda a kerületi Népfrent illetékes bizottságának.

Mert most is mi másért látogatott volna ide Reischl Antal, az Építőipari Egyetem docense, a parkbeli étterem-ház művészi tervezője és a lelkes, fáradhatatlan kerületi Népfrent-titkár, Sós Sándorné, ha nem az újabb és újabb tervek kidolgozása és megvalósítása céljából? De a riporter már nem tud lépést tartani a nyargaló eseményekkel, s visszafelé szövi a beszélgetés fonálját, az Ifjúsági Park születésének idejére, amelynél szívesen elidőznek ők maguk is, hogy újra felpezsegjen a fiatalos összefogás egy-egy szép akkordja.

Ahogy a tervek készültek, ahogy megmozdult a föld, ahogy összegyűlt a nyolcszáz folyóméter kerítés, a százhusz új pad, amelynek szinte mindegyikét más és más kéz faragta, a negyven centiméter vastagságú humusz leterítése egy víkend során, s ahogy ma ezek mondják a kerületben: »Ezt mi csináltuk« s nemcsak a Lágymányosnak teremtették ezt, hanem az egész fővárosnak — szóval ahogy mindez lepe-reg előttem, lassan tisztában vagyok a Népfrent igazi jelentőségével és lehetőségeivel.

Amikor a nagytekintélyű professzor szép szavakkal avatta fel a Bartók-szinpádot, fia, a József Attila gimnázium végzős növendéke, alig titkolt fölényel mondta apjának:

— Te csak megnyitottad, de én építem is!

S ez a jóleső elégedettség öleli körül a kerületet, de a teremtő embert is, aki feltárja a nehézségeket, hogy segítsen rajtuk és aki szívből tud örülni a keze nyomán születő újnak, s akinél szinte családi eseményzámba megy, ha a köztereken virágok bontják szirmaikat.

— Ez már más Buda, mint amilyen régen volt — mondja a professzor és széles kört ír le kezével, mintha a rektori szoba széles ablakán keresztül akarná megmutatni ezt az egész, nagy új budai részt — százezer ember érzi magának és egymást ösztönzi új igények kielégítésére, a szépség, a kultúra megteremtésére. S ehhez csatlakozik a Népfrent a jó szájízt. Így valósulnak meg határidő előtt és soronkívül a városfejlesztési tervek és a kezdeményezők is nagyobb megbecsülésben részesülnek, mert a főváros szívesen ad segítségét: ha azt tapasztalja, hogy a kerület azzal jól gazdálkodik.

A lágymányosi kerület jól gazdálkodik. Jók a gazdái is. A párt, a tanács, a Népfrent, a KISZ, az üzemek munkásai, a szellemi dolgozók, az egyetemek fiataljai, valamennyien részt vesznek a Szépészeti Bizottmány munkájában, mert a szépség és a kultúra ösztönző hatással van rájuk. És ez nem csupán fellángolás. Már a Lágymányosi Vásárváros felé fordítják kezdeményező figyelmüket. Hogy szép park között vezessen az út a vásárvárosig és állandó csornokok adjanak helyet a kulturális és sporteseményeknek, nagygyűléseknek.

— Kultúr-centrum legyen a vásárváros! Ezekről a tervekről beszélgettünk pár nappal a Hazafias Népfrent országos kongresszusa előtt a kerületi Népfrent-bizottság elnökével, titkárával, s az Ifjúsági Park egyik tervezőjével, akik országos példát akarnak mutatni a kerületükben, lelkes kezdeményezéseikkel, odaadó munkájukkal, az egész Lágymányos társadalmi összefogásával.

GÁL ZOLTÁN

Letép a katedrától és siet a »Szépészeti Bizottmányba«. Előbb a szerves kémia technológiájáról tartott előadást, most puha gyepágyakról, bársonyos árvácskákról, sarjadzó csemetefákról beszél. A szivar kék füstjén át megpillantja mindazt, amit fáradhatatlanul terveznek, az új padokat, az új Duna-uszodát, a kicsinosított vasúti töltéseket, a felépült budai téli színházat...

Igen, már látja a Bizottmány elnöke a megvalósult valóságot, a nyári szinköri, hidraulikájával, billenő szinpadával (másik oldala mozávoszonnal), már ott áll a felépült színház a szép Ifjúsági Park középpontjában, s szelid nyári estéken felcsendülnek Bizet, Verdi, Erkel áriái, szerelmi kettősei, a szonok habkönnyű melódiai, s megülnek a Feneketlen tó viztükrén, mint fentről s újra alászálló madarak, egybeolvadva a hunyorgó, játszadozó csillagszemekkel...

Két fiatalember beszélgetését lestem el a parkban. Tőlük hallottam a találó kifejezést: Szépészeti Bizottmány. Kezükben a szerves kémia titkait feltáró egyetemi tankönyv. Csak hát nehéz dolog ezekben a mézizű májusi napokban a szerves kémiát magukba fogadni, amikor a szem nem győz betelni az Ifjúsági Park megejtő látványával.

»Szépészeti Bizottmány...« — e szó hallatára hirtelen elhatározással a Műegyetem felé sietek. Még hallok elmosódott szavakat képletekről, kékszemű Katókról, és már a rektori szoba ajtaján kopogtatok. Néhány perc múlva együtt feketézünk a »Szépészeti Bizottmány« elnökével, dr. Csűrös Zoltánnal, az Európa-hírű professzorral, a Műegyetem rektorával. S a gyors

Oszályozás	7.12.21	Ifjúsági Park
	1960	
	Idő	Személy
<p>Budapestre vonatkozó újságcikkek</p> <p><i>Gál Zoltán</i></p> <p>Ez már más Buda!</p> <p><i>24.4</i></p>		
Szerző:	Cím:	Forrás:
		(He)
<p><i>Ország Világ</i></p> <p><i>1960. máj. 25.</i></p>		